

och resultatet av denna förbindelse blir just de ovannämnda hårdskaliga äggen, som övervintra och nästa vår utvecklas till partenogenetiska honor.

I djurriket har man, utom i de nu nämnda fallen, konstaterat jungfrufödelse hos getingar, bladlöss, Phylloxera o. s. v. och även i växtriket förekommer denna märkliga företeelse. Av den i våra fjälltrakter förekommande kattfoten (*Antennaria alpina*) finner man i regeln endast honexemplar, som sakna ståndare och frömjöl, men som icke dess mindre frambringa normala, grobara frön, vilka efter vad det visat sig utvecklas direkt ur den obefruktade äggcellen. Samma är förhållandet med den även i Skåne förekommande daggekåpan (*Alchemilla vulgaris*), som till en viss grad redan i sitt yttre bär syn för sägen. Medan flertalet blomväxter medelst lysande färger och doftande parfymer locka till sig de frömjölstransporterande insekterna, står daggekåpan där med sina oansenliga, grönaktiga blommor lik en karaktärsfast manhaterska, som försmår att medels toaletter och parfymer draga till sig de manliga elementen, från vilka hon sedan länge emanciperat sig.

Ett ganska egendomligt fall av jungfrufödelse har man ju på senare åren iakttagit hos en vattenormbunke, som på vetenskapens språk kallas *Marsilia*. Hos denna växt utvecklas vid vanlig rumstemperatur endast ett ringa antal av äggen — omkring 1—2 % — utan befruktning till normala plantor, men genom att höja temperaturen till 35° C. har man fått